

I.	Introdución	1
II.	Obxectivo	8
III.	Definición	9
IV.	Procedementos analíticos substantivos	10
V.	Procedementos analíticos que facilitan unha conclusión global	30
VI.	Análise dos resultados dos procedementos analíticos	33
Anexo 1 Tipos de procedementos analíticos		

Nota: Para facilitar a análise e utilización desta guía púxose, no seu caso, ao final de cada parágrafo, a referencia á norma e parágrafo correspondentes.

I. Introdución

1. Segundo a GPF-OCEX 1330 (apartado 33), “os procedementos substantivos son procedementos de auditoría deseñados para detectar incorreccións materiais nas afirmacións¹, e poden ser:
  - probas de detalle (de tipos de transaccións, saldos contables e información a revelar); e
  - procedementos analíticos substantivos.”
2. A NIA-ES 520 trata do emprego polo auditor de procedementos analíticos como procedementos substantivos (**procedementos analíticos substantivos**). Tamén trata da responsabilidade que ten o auditor de aplicar estes procedementos na fase final do traballo de fiscalización como axuda á formación da opinión (**procedementos analíticos que facilitan unha conclusión global**).
3. Os procedementos analíticos como parte do traballo de auditoría trátanse, ademais, na NIA-ES 315 /GPF-OCEX 1315 “*Identificación e valoración dos riscos de incorrección material mediante o coñecemento da entidade e a súa contorna*”, en canto á aplicación dos procedementos analíticos para a valoración dos riscos; e na NIA-ES 330/GPF-OCEX 1330 “*Resposta do auditor ante os riscos valorados*”, que contén requisitos e orientacións respecto da natureza, o momento de realización e a extensión dos procedementos de auditoría en resposta dos riscos valorados.
4. Esta guía práctica adapta a NIA-ES 520 “Procedementos Analíticos” ás necesidades dos auditores dos OCEX e incorpora contido das orientacións adicionais para os auditores do sector público establecidos na ISSAI 1520.
5. Os procedementos analíticos xogan un papel clave no enfoque de auditoría baseado na análise dos riscos xa que son un aspecto importante non só para a comprensión dos datos financeiros da entidade fiscalizada, senón tamén para identificar inconsistencias ou incorreccións. A aplicación de procedementos analíticos permite focalizar o traballo do auditor naqueles aspectos susceptibles de incluír un risco de incorrección material cun investimento de recursos menor que outros tipos de procedementos. Ademais, ben utilizados, axudan a adquirir un coñecemento máis profundo das actividades do ente fiscalizado.
6. A eficacia e eficiencia dos procedementos analíticos dependerá, en gran medida, da comprensión que teña o auditor da entidade e a súa contorna e o uso do seu xuízo profesional; neste sentido, canto maior e máis completo sexa o coñecemento da realidade do ente auditado, da variables clave que inciden na evolución da súa actividade e da súa interrelación co resto de factores, máis preciso será a análise e interpretación dos resultados que se obteñan destes. (Ref. *Caderno Técnico ICJCE*)
7. Nunha auditoría financeira do sector público, os obxectivos adoitan ir máis aló da emisión dunha opinión sobre se os estados financeiros foron elaborados, en todos os seus aspectos significativos, de acordo co marco de información financeira aplicable (é dicir, o alcance das NIA-ES). O mandato de auditoría, ou as

---

¹ **Afirmacións:** Manifestacións da dirección, explícitas ou non, incluídas nas contas anuais e tidas en conta polo auditor ao considerar os distintos tipos de incorreccións que poden existir. (GPF-OCEX 1315; P7 Definicións)

obrigas para as entidades do sector público derivadas de leis, regulamentos, ordes ministeriais, esixencias de política pública ou resolucións do poder lexislativo, pode conter obxectivos adicionais, entre eles a aplicación de procedementos e a obriga de informar sobre casos de falta de conformidade coas normas. Os auditores do sector público poden expor e aplicar procedementos analíticos á luz desas obrigas adicionais, aínda que por si sós, estes procedementos poden non ser eficaces para cumprir ditas obrigas. (ISSAI 1520; P4)

II. Obxectivo

8. Os obxectivos do auditor son: (NIA-ES 520; P3)
- a) a obtención de evidencia de auditoría relevante e fiable mediante a utilización de procedementos **analíticos substantivos**; e
  - b) o deseño e a planificación, nunha data próxima á finalización da auditoría, de procedementos **analíticos que lle axuden a alcanzar unha conclusión global** sobre se os estados financeiros son congruentes co seu coñecemento da entidade.

III. Definición

9. A efectos das normas de auditoría, o termo “procedementos analíticos” significa avaliacións de información financeira realizadas mediante a análise das relacións plausibles² entre os datos financeiros e non financeiros.

Os procedementos analíticos tamén inclúen, na medida necesaria, a análise das variacións ou das relacións identificadas que resulten incongruentes con outra información relevante ou que difira dos valores esperados nun importe significativo. (NIA-ES 520; P4).

IV. Procedementos analíticos substantivos

10. Os procedementos substantivos aplicados polo auditor en relación coas afirmacións poden consistir en probas de detalle, en procedementos analíticos substantivos ou nunha combinación de ambos. A elección baséase no xuízo do auditor sobre a eficacia e a eficiencia esperadas dos procedementos de auditoría dispoñibles para reducir o risco nas afirmacións a un nivel aceptablemente baixo. (NIA-ES 520, A4)
11. O auditor pode indagar ante a dirección sobre a dispoñibilidade e a fiabilidade da información necesaria para a aplicación de procedementos analíticos substantivos e sobre os resultados de procedementos analíticos similares que puidese realizar a entidade. O emprego de datos analíticos preparados pola dirección pode ser eficaz, sempre que o auditor comprobe que ditos datos fosen adecuadamente preparados. (NIA-ES 520, A5)
12. Ao deseñar e aplicar procedementos analíticos substantivos, tanto por si sós como en combinación con probas de detalle, o auditor debe: (NIA-ES 520; P5)
- a) determinar a idoneidade da aplicación de procedementos analíticos específicos,
  - b) avaliar a fiabilidade dos datos dos que dispón,
  - c) definir unha expectativa precisa respecto das cantidades rexistradas e
  - d) cuantificar as diferenzas detectadas entre as cantidades rexistradas e as súas expectativas.

Idoneidade dos procedementos analíticos substantivos

13. O auditor determinará a idoneidade de aplicar procedementos analíticos substantivos específicos para determinadas afirmacións, tendo en conta, no seu caso, os riscos valorados de incorrección material e as probas de detalle realizadas en relación a ditas afirmacións. (NIA-ES 520; P5. a))
14. Os procedementos analíticos substantivos son xeralmente máis adecuados no caso de grandes volumes de transaccións que tenden a ser previsibles no tempo. A aplicación de procedementos analíticos planificados baséase na expectativa de que existen relacións entre os datos e de que estas perduran en ausencia de condicións coñecidas que indiquen o contrario. Con todo, a idoneidade dun determinado procedemento analítico dependerá da valoración realizada polo auditor da súa eficacia para a detección

---

² Neste contexto o termo *plausible* pode significar “válido”, “crible” ou “lógico”.

dunha incorrección que, xa sexa individualmente ou de forma agregada con outras incorreccións, poida levar a que os estados financeiros conteñan unha incorrección material. (NIA-ES 520, A6)

15. Nalgúns casos, mesmo un modelo predictivo non sofisticado pode ser eficaz como procedemento analítico.

Por exemplo, cando unha entidade ten un número coñecido de empregados con salarios fixos ao longo dun período, o auditor pode utilizar estes datos para facer estimar os custos salariais totais para o período cun alto grao de exactitude, proporcionando así evidencia de auditoría sobre unha partida significativa dos estados financeiros e reducindo a necesidade de realizar probas de detalle sobre a nómina (*análise de razoabilidade dos saldos*). Os ratios de mercado amplamente recoñecidos poden a miúdo utilizarse de maneira eficaz en procedementos analíticos substantivos para proporcionar evidencia que sustente a razoabilidade dos importes rexistrados. (NIA-ES 520, A7)

16. Os distintos tipos de procedementos analíticos proporcionan diferentes niveis de seguridade. Existe unha correlación directa entre o rigor do método seleccionado como base dos procedementos analíticos e a precisión que pode proporcionar. A determinación de que tipo resulta máis adecuado é unha cuestión de xuízo profesional que vén condicionada polo propósito da proba e a complexidade da cifra para comparar.

Así, por exemplo, os procedementos analíticos que comporten a previsión dos ingresos totais por arrendamentos dun edificio dividido en apartamentos, tomando en consideración os prezos do aluguer, o número de apartamentos, a taxa de ocupación, poden proporcionar evidencia convincente e eliminar a necesidade de realizar máis verificacións mediante probas de detalle, sempre que os elementos verifiquense adecuadamente.

Outros métodos máis simples como a análise de tendencias ou análises de ratios (por exemplo o cálculo e a comparación de porcentaxes de marxe bruta como medio de confirmar unha cifra de ingresos) poden proporcionar evidencia menos convincente, aínda que pode ser útil como corroboración se se utiliza en combinación con outros procedementos de auditoría. (NIA-ES 520, A 8; *Caderno Técnico ICJCE*)

17. A determinación da idoneidade dos procedementos analíticos substantivos específicos depende da natureza da afirmación e da valoración realizada polo auditor do risco de incorrección material.

Por exemplo, se os controis sobre o procesamento das ordes de venda son deficientes, o auditor poida que confíe máis en probas de detalle que en procedementos analíticos substantivos en relación coas afirmacións relativas ás contas para cobrar. (NIA-ES 520, A9)

18. Os procedementos analíticos substantivos específicos tamén se poden considerar adecuados cando se realizan probas de detalle sobre a mesma afirmación. Por exemplo, ao obter evidencia de auditoría relativa á afirmación de valoración en relación cos saldos de contas a cobrar, o auditor pode aplicar procedementos analíticos a unha clasificación por antigüidade das contas de clientes, ademais de realizar probas de detalle sobre cobros posteriores para determinar a cobrabilidade das cantas a cobrar. (NIA-ES 520, A10)

19. Os auditores do sector público poden estimar que os procedementos analíticos non adoitan achegar evidencia sobre determinados obxectivos adicionais, como a conformidade coas normas. (ISSAI 1520; P6)

20. Ao expor procedementos analíticos, os auditores do sector público terán en conta a información obtida e as conclusións alcanzadas noutras actuacións fiscalizadoras relacionadas, incluídas as auditorías non financeiras. Nestes casos, débese avaliar se os obxectivos, as afirmacións e as probas aplicadas son convenientes para os efectos da auditoría de estados financeiros. (ISSAI 1520; P7).

Fiabilidade dos datos

21. O auditor avaliará a fiabilidade dos datos nos que se basean as súas expectativas respecto das cantidades rexistradas ou os ratios calculados, tendo en conta a fonte, a comparabilidade, a natureza e a relevancia da información dispoñible, así como os controis relativos á súa preparación. (NIA-ES 520; P5.b))

22. É probable que os procedementos analíticos aplicados aos gastos dos programas orzamentarios inclúan comparacións con datos non financeiros, dado que normalmente existe menos información financeira comparable á que aplicar este tipo de procedementos. Por tanto, no ámbito do sector público é importante a avaliación dos controis sobre a fiabilidade dos datos non financeiros utilizados nos procedementos analíticos. (ISSAI 1520; P5)

23. A fiabilidade dos datos vese afectada pola súa procedencia e natureza, e depende das circunstancias nas que se obteñen. En consecuencia, á hora de determinar a fiabilidade dos datos ao deseñar os procedementos analíticos substantivos, son relevantes: (NIA-ES 520; A12)

- A fonte da información dispoñible, por exemplo, a información pode ser máis fiable cando se obtén de fontes independentes externas á entidade;
- A comparabilidade da información dispoñible. Os auditores do sector público poden utilizar información obtida doutras entidades distintas á fiscalizada. Por exemplo, poden obterse datos da Plataforma de Rendición de Contas das Entidades Locais.
- A natureza da información dispoñible.
- Os controis sobre a preparación da información, deseñados para asegurar a súa integridade, exactitude e validez. Este aspecto adquire unha importancia clave cando se traballa con volumes masivos de datos xerados ou procesado por sistemas informatizados.

24. O auditor pode considerar a posibilidade de comprobar a eficacia operativa dos controis, se os hai, relativos á preparación pola entidade de información que o auditor utiliza ao realizar procedementos analíticos substantivos en resposta aos riscos valorados.

Cando ditos controis son eficaces, o auditor ten, polo xeral, máis confianza na fiabilidade da información e, por conseguinte, nos resultados dos procedementos analíticos. A eficacia operativa dos controis relativos a información non financeira pódese a miúdo comprobar conxuntamente con probas de cumprimento. (NIA-ES 520; A13; ISSAI 1520; P10)

Alternativamente, o auditor pode considerar se a información xa foi obxecto de comprobación na auditoría.

A NIA-ES 500/GPF-OCEX 1500 establece requirimentos e proporciona orientacións sobre a determinación dos procedementos de auditoría que han de ser aplicados sobre a información que se vaia a utilizar en procedementos analíticos substantivos. (NIA-ES 520; A13)

25. Cando se utilicen técnicas e ferramentas informáticas de análises de volumes masivos de datos deberá considerarse coidadosamente que controis debe revisar o auditor para validar as bases de datos de onde se extraeu a información.

A avaliación da exactitude e a integridade, e se é adecuada como evidencia, debe efectuarse tanto para a evidencia tradicional como para a obtida mediante ferramentas e técnicas de análises de datos. Pero ao utilizar ferramentas deste tipo, obtense a información directamente dos ficheiros mestres e de transaccións contidos nas bases de datos subxacentes nos sistemas de información.

Nestes casos deben executarse procedementos para validar a exactitude e integridade dos datos e para a súa reconciliación co estados financeiros xerados polo sistema. Só entón poderá confiar o auditor en que as súas análises están baseados nos mesmos datos que o ente fiscalizado utiliza para xerar os estados financeiros.

Avaliación para determinar se a expectativa é o suficientemente precisa

26. O auditor definirá unha expectativa con respecto ás cantidades rexistradas ou ratios calculados e avaliará se a expectativa é o suficientemente precisa como para identificar unha incorrección que, xa sexa individualmente de forma agregada con outras incorreccións, poida levar a que os estados financeiros conteñan unha incorrección material. (NIA-ES 520; A5 c))

27. As cuestións relevantes para a avaliación polo auditor de se a expectativa pode definirse coa suficiente precisión como para identificar unha incorrección que, de forma agregada con outras, poida levar a que os estados financeiros conteñan unha incorrección material, inclúen (NIA-ES 520; A15):

- A exactitude coa que poden preverse os resultados esperados dos procedementos analíticos substantivos.
- O nivel ata o que se pode desagregar a información. A máis posibilidade de desagregación da información maior eficacia dos procedementos analíticos substantivos aplicados.
- A dispoñibilidade da información, tanto financeira como non financeira.

Cuantificación da diferenza entre as cantidades rexistradas e os valores esperados que se considera aceptable

28. O auditor cuantificará calquera diferenza entre as cantidades rexistradas e os valores esperados que considere aceptable, sen que sexa necesario un traballo adicional. En relación con este aspecto os auditores do sector público atenderán, ademais da materialidade, ao mandato público e ás expectativas dos cidadáns. *(ISSAI-ES 1520; P8)*

29. Na determinación polo auditor da diferenza con respecto ao esperado que se pode aceptar inflúen a importancia relativa e a coherencia co grao de seguridade desexado, tendo en conta a posibilidade de que unha incorrección, xa sexa individualmente ou de forma agregada con outras incorreccións, dea lugar a que os estados financeiros conteñan unha incorrección material.

A NIA-ES 330 /GPF-OCEX 1330 require que o auditor obteña evidencia de auditoría máis convincente canto maior sexa a valoración do risco. En consecuencia, a medida que o risco valorado aumenta, menor é a diferenza que se considera aceptable sen que sexa necesario unha análise máis detallada para alcanzar o nivel desexado de evidencia convincente. *(NIA-ES 330; PA19) (GPF-OCEX 1330; P11)*

V. Procedementos analíticos que facilitan unha conclusión global

30. O auditor deseñará e aplicará, nunha data próxima á finalización da auditoría, procedementos analíticos que lle faciliten alcanzar unha conclusión global sobre se os estados financeiros son congruentes co seu coñecemento da entidade. *(NIA-ES 520; P6)*

31. As conclusións extraídas dos resultados destes procedementos analíticos teñen como finalidade corroborar as conclusións alcanzadas durante a auditoría de compoñentes individuais ou de elementos dos estados financeiros. Isto facilita ao auditor a obtención de conclusións razoables nas que basear a opinión de auditoría. *(NIA-ES 520; A17)*

32. Os resultados de ditos procedementos analíticos poden poñer de manifesto un risco de incorrección material non detectado con anterioridade. En ditas circunstancias, a NIA-ES 315/GPF-OCEX 1315 require que o auditor revise a súa valoración dos riscos de incorrección material e modifique en consecuencia os procedementos de auditoría planificados. *(NIA-ES 520; A18)*

VI. Análise dos resultados dos procedementos analíticos

33. Se os procedementos analíticos aplicados de conformidade con esta GPF-OCEX revelan variacións ou relacións incongruentes con outra información relevante ou que difiran dos valores esperados nun importe significativo, o auditor investigará ditas diferenzas mediante: *(NIA-ES 520; P7)*

- a) a indagación ante a dirección e a obtención de evidencia de auditoría relativa ás respostas que esta poida dar; e
- b) a aplicación doutros procedementos, segundo sexa necesario en función das circunstancias.

34. A evidencia de auditoría relevante en relación coas respostas da dirección pódese obter mediante a avaliación de ditas respostas, tendo en conta o coñecemento que se ten da entidade e da súa contorna, así como outra evidencia de auditoría obtida no transcurso do traballo. *(NIA-ES 520; A20)*

35. A necesidade de aplicar outros procedementos pode xurdir cando, por exemplo, a dirección non sexa capaz de proporcionar unha explicación ou cando a explicación, xunto coa evidencia de auditoría obtida en relación coas respostas non se considere adecuada. *(NIA-ES A21)*

Neste caso os auditores do sector público considerasen que teñen obrigas adicionais e deben profundar nas análises realizadas para coñecer as razóns subxacentes á falta de información e identificar os responsable de tales circunstancias *(ISSAI 1520; P11)*.

Anexo 1 Clases de procedimientos analíticos³

Para crear unha expectativa que sirva de base aos procedementos analíticos, o auditor dispón de distintos métodos, algúns moi sinxelos, como é a comparación da información financeira do período obxecto de auditoría con información asimilable de períodos anteriores e outros máis complexos, como as técnicas de regresión estatística.

Existe unha correlación directa entre o rigor do método seleccionado e a precisión que pode proporcionar, sendo a determinación de que tipo resulta máis adecuado unha cuestión de xuízo profesional que vén condicionada polo propósito da proba e a complexidade das cifras para comparar.

Os tipos de procedementos analíticos máis habituais en auditoría son os seguintes:

Análise de tendencias

É o método máis simple e, normalmente, consiste en comparar o saldo dunha conta nun ano co do anterior (ou anteriores). Dada a súa simplicidade, unicamente resulta adecuado cando as contas ou relacións son moi predicibles e estables e, pola contra, non o é en contornas cambiantes.

Análise de ratios

É a comparación de como evoluciona ao longo do tempo a relación entre contas dos estados financeiros. Supón, pois, comparar interrelacións entre contas ou entre contas e información non financeira, ou todo á vez e pode resultar apropiado cando a relación entre contas resulta bastante predicible.

Análise de razonabilidade

É a análise das contas dos estados financeiros, ou dos cambios nas mesmas entre os períodos, a través do desenvolvemento dunha predición (expectativa) baseada en datos financeiros, en datos non financeiros ou nunha combinación de ambos. É, pois, un método que se basea en examinar a lóxica da información contable en base a unha serie de expectativas e supón un grao de complexidade máis alto que os dous métodos anteriores.

O auditor crea unha expectativa do valor dunha conta utilizando información total ou parcialmente independente do sistema contable.

Análise de regresión

Similar á análise de razonabilidade en canto a que os dous utilizan técnicas predictivas para estimar relacións, pero neste caso o cálculo da expectativa realízase mediante métodos estatísticos.

A análise de regresión consiste en analizar a dependencia entre unha variable dependente e unha ou máis variables independentes (é dicir, predicir o grao de asociación de dúas ou máis variables).

O seu obxectivo é estimar e/ou predicir o valor medio poboacional da variable dependente a partir dos valores coñecidos e fixos das/s variable/s independente/s. Máis especificamente, a análise de regresión axuda a entender como o valor típico da variable dependente cambia cando calquera das variables independentes cambia, mentres que as outras variables independentes mantéñense fixas.

Desenvolvéronse moitas técnicas para levar a cabo análise de regresión: métodos sinxelos de regresión paramétrica como a regresión lineal e ordinaria de mínimos cadrados, en que a función de regresión defínese en termos dun número finito de descoñecidos parámetros que se estiman a partir dos datos; métodos máis complexos de regresión non paramétrica, etc.

Os modelos de regresión lineais son útiles en moitas situacións e aínda que a relación entre a variable dependente e as variables independentes non sexa lineal, en moitos casos, a relación é “linealizable” no sentido de que transformando a variable dependente e/ou algunhas variables independentes a relación é lineal.

---

³ Véxase o Caderno Técnico nº 23, “Os procedementos analíticos en auditoría” do Instituto de Censores Xurados de Contas de España, 2016.

Análise dixital (Lei de Benford)

A Lei de Benford ou Análise de Frecuencia Dixital é unha técnica de análise utilizada para detectar configuracións anómalas dos datos en agrupacións de datos que cumpren determinados criterios.

Se temos un conxunto de datos numéricos, financeiros ou doutro tipo, cuxas características permiten deducir que cumpren os parámetros da Lei de Benford, ao aplicar esta análise sobre estes datos obteremos como resultado aquel conxunto de datos que non encaixan na composición típica deses datos.

A extracción destes datos “atípicos”, a súa análise e a análise da súa documentación soporte permitiranos concluír se se trata de datos correspondentes a anomalías ou irregularidades ou ben se apartan da tipicidade por motivos xustificadas.

Esta Lei sostén que os números correspondentes a medidas de fenómenos ou sucesos “naturais” do mesmo tipo, relacionados entre eles, teñen maior probabilidade de empezar polo dígito 1 que polo 2, polo 2 maior probabilidade que polo 3, e así sucesivamente.

Análise de datos (Data Analytics)

Aínda que o concepto de ferramentas de análises de datos é bastante amplo, abarcando desde as follas de cálculo (por exemplo Excel, que é posiblemente a ferramenta máis estendida) ata complexo software instalado en servidores de bases de datos de uso moi especializado, pasando por xestores “ofimáticos” de bases de datos (por exemplo Access), neste apartado deben incluírse especialmente as ferramentas deseñadas especificamente para os auditores como IDEA ou ACL, que son as dúas de uso máis estendido tanto a nivel mundial como español.

É con estas ferramentas, deseñadas especificamente para as necesidades dos auditores, como se poden alcanzar elevados niveis de eficacia e eficiencia na execución de probas de auditoría, cunha relación custo beneficio moi satisfactoria, e posibilitando a análise de volumes masivos de datos.

As principais áreas nas que se pode executar probas de auditoría con ferramentas de análises de datos son:

- Procedementos analíticos.
- Probas de controis.
- Probas substantivas.
- Detección de fraudes e anomalías.
- Análise da segregación de funcións
- Reexecución de procesos.

Actualmente, en contornas de e-administración case totalmente automatizados, nos que toda a información con relevancia na xestión económica atópase almacenada en táboas dunha base de datos, estas técnicas adquiren unha crecente importancia e os OCEX deben contar con persoal con coñecementos avanzados na utilización de ferramentas de análises de grandes masas de datos.

O Data Analytics Working Group de IAASB utiliza a seguinte definición:

A análise de datos (Data Analytics), cando se utiliza para obter evidencia nunha auditoría, é a ciencia e arte de descubrir e analizar patróns, pautas, desviacións e inconsistencias, e extraer outra información útil dos datos que subxacen ou están relacionados co obxecto da auditoría mediante a análise, o modelado e a visualización, coa finalidade de planificar ou executar a auditoría.

Técnicas de visualización de datos

Aínda que non son técnicas novas, xa que se utilizan hai moitos anos, o considerable aumento do tamaño das bases de datos que o auditor debe procesar e analizar, e o fenómeno do “Big Data”, provocou que as técnicas de visualización adquiren unha importancia crecente e dispóñase no mercado de ferramentas informáticas especializadas (por exemplo, Tableau, SAS Visual Analytics, etc).

A visualización de datos defínese como a exploración visual e interactiva e a correspondente representación gráfica de datos de calquera dimensión, natureza (estruturados e desestruturados) e orixe.⁴

---

⁴ A visualización de datos: Que é? Como e porqué usala. SAS eBooklet, 2016.

As visualizacións permiten á xente ver cousas que antes non eran evidentes. Mesmo cando os volumes de datos son enormes, pódense identificar tendencias rápida e facilmente. As visualizacións transmiten información dunha forma universal e simplifican a tarefa de compartir ideas con outras persoas.

É unha forma de obter información rápida mediante a exploración visual, uns informes consistentes e un intercambio flexible de información. Permite a un gran abanico de usuarios comprender a cantidade crecente de datos que hai na súa empresa. É a mellor maneira de presentar grandes datos de forma que os usuarios da empresa poidanos entender e utilizar enseguida.

Este tipo de técnicas, utilizadas habitualmente en combinación con algunha das anteriores, están a adquirir unha importancia crecente nos últimos anos, en relación directa coa necesidade que ten o auditor de procesar e analizar volumes cada vez máis masivos de datos, conxugada coa dispoñibilidade de cada vez máis potentes ferramentas informáticas de auditoría.

As técnicas de visualización permiten extraer determinadas conclusións dunha forma máis rápida e intuitiva.